

хубавъ бѣлъ конь и една хубава мома прилична на царска дъщеря.

— Кюрди, казала му тя, благодаря ви че ме спасихте. За мене искаше да се ожени едно зло джудже и бѣше ме прѣобразило на стара и грозна жена. Ако не бѣше ми далъ дрѣхата си азъ щѣхъ да умра отъ стутъ. Сега, като пробихте планината, магията се разтури и азъ съмъ пакъ млада и хубава.

Юздитѣ на коня държалъ единъ благороденъ старецъ съ дълга бѣла брада.

— Кой е този — попиталъ Кюрди.

— Това е чичо ми — отговорила хубавицата.

Кюрди го погледналъ още веднѣжъ и позналъ че това е шестия отъ мждърцитѣ, който бѣше далъ съвѣтъ на царя да се пробие желѣзната планина.

Тая хубава мома била дъщеря на царя отъ веселата земя. Скоро Кюрди се оженилъ за нея и цѣлия неговъ народъ заедно съ него излѣзли отъ мъртвата страна и се заселили въ живата и весела нова земя.

Така Кюрди избавилъ своя народъ.

